

HAMILTON STÖVARE

Geschiedenis

De Hamilton Stövare, ook wel Zweedse Foxhound genoemd is een luidrijvende hond die behoort tot de groep Lopende Honden, een alleen jagende hond op haas en vos moet ree rein zijn. In 1780 werd er al met Stövares gejaagd maar alleen door edelen en koningen. Toen in 1789 dit privilege werd afgeschaft verspreidde de Stövares zich over Zweden. Voorouders zoals Duitse en Zwitserse brakken, de Engelse Foxhound en Harrier. In 1886 begon A.P. Hamilton een eenheid te krijgen in de verschillende Stövares en creëerde met Pang en Stella als ouders een Stövareras dat veel op de hedendaagse Hamilton's lijkt. En hij noemde dit ras Zweedse Stövare (Soensk Stövare) in 1921 werd deze naam veranderd in Hamilton Stövare als eerbetoon aan de oprichter van de Zweedse Kennelclub en degene die zoveel voor het ras gedaan heeft, Adolf Patrick Hamilton. De Hamilton Stövare is het nationale ras van Zweden.

Uiterlijk

De Hamilton Stövare is een driekleurige, rechthoekige, goed gebouwde hond zonder overdrijving. De hond geeft de indruk van kracht en uithoudingsvermogen. Verschil tussen reu en teef moet duidelijk zijn. Schofthoogte reu 57 cm met variatie tussen 53-61 cm. Schofthoogte teef 53 cm met variatie tussen 49-57 cm. De Hamilton Stövare is een vriendelijke hond met een rustig en evenwichtig temperament.

Karakter en gedrag

De Hamilton Stövare is een vriendelijke, aanhankelijke hond, met een sterke jachtpassie. In huis een makkelijke hond en redelijk gehoorzaam, echter buiten is het een fervent jager, die door zijn atletische bouw een geweldige snelheid kan ontwikkelen. Dit typerende karakter kan behouden worden als u de hond met aandacht en zorg opvoedt. Consequent zijn is erg belangrijk. Met het belonen van goed gedrag wordt meer bereikt dan met het bestraffen van verkeerd gedrag. Het is belangrijk, dat baas en pup volkomen aan elkaar wennen en wederzijds vertrouwen opbouwen. Ook is het aan te bevelen een puppycursus te gaan volgen. Een Brak heeft veel lichaamsbeweging nodig. Dit kan een vrije wandeling zijn, of trainen met de hond. Als de hond de leeftijd van 1 jaar bereikt heeft kunt u ook met hem gaan fietsen. U kunt dan met een half uur tot drie kwartier volstaan. Laat de hond niet loslopen in de buurt van verkeer. Als hij een geur in zijn neus krijgt, vergeet hij alles om zich heen en let niet op auto's. Blijf bij het wandelen nooit wachten, maar loop rustig door en fluit af en toe. U zult merken dat de hond later weer vlak bij u is. Bent u de hond kwijt, ga dan terug naar de plek waar hij u voor het laatst heeft gezien en wacht af. De Brak zal daar altijd terug komen, dat kan ook bij uw auto zijn. Komt hij terug, zelfs na enkele uren, straf de hond dan nooit. Terugkomen bij de baas moet altijd beloofd worden.

Werken met de Hamilton Stövare

In Scandinavië met een uitgestrekte en onherbergzame bosgebieden wordt er met een, hooguit twee Hamiltons gejaagd. De hond probeert geheel zelfstandig in steeds grotere cirkels op een spoor van haas of vos te komen, dit werkt hij uit en achtervolgt het wild en probeert dat naar de jager te leiden. Hoe verser het spoor hoe intenser er luid wordt gegeven en op een moment dat het wild wordt opgedreven zal de hond ononderbroken luid geven. Aan het luid zal de jager ook herkennen welk wild er opgedreven wordt. Men probeert de hond van reeën sporen af te houden en als de hond dit 5 jaar achtereenvolgens kan bewijzen mag het predikaat RR (Rådjurs Rein) op de stamboom geplaatst worden. In Nederland is het onmogelijk om zulke grote verkeersvrije bosgebieden te vinden zodat deze manier van jagen niet mogelijk is. Wel kan men zweetsporen gaan lopen. U kunt er van verzekerd zijn dat het werken met de Brak voor zowel u als voor de hond een uitermate plezierige bezigheid is. U leert op deze manier uw hond beter begrijpen. Meer informatie over het werken met Brakken kunt u verkrijgen bij de commissie Werken met Brakken van de Nederlandse Brakkenclub (026 – 3810609).

Gezondheid

Voor zover bekend bestaan er geen opvallende afwijkingen bij de Stövares, maar dit is moeilijk te maatstaven daar in Scandinavië van elke niet goed jagende hond (zieke of afwijkingen) het leven wordt beëindigd en een nieuwe wordt aangeschaft.

Rasstandaard FCI 132 1.1.1999.

- **Hoofd**
Lang, rechthoekig hoofd met lichtelijk gewelfde en matig brede schedel, stop is aanwezig maar niet overdreven, neusrug recht en parallel aan de schedel.
- **Neus**
Altijd zwart goed ontwikkelt met brede neusgaten.
- **Lippen**
Aanliggend, afgerond maar niet overhangend.
- **Gebit**
Sterke tanden, schaargebit.
- **Ogen**
Middel tot donker bruin met rustige uitdrukking.
- **Oren**
Lichtelijk hoog geplaatst, naar voren getrokken mogen zie niet verder reiken dan halverwege de neusrug. De oren zijn zacht en hangen recht naar beneden zonder draaiing.
- **Hals**
Lang en sterk, gaat vloeiend over in de schouders.
- **Rug**
Recht en sterk met enigszins helled kruis.
- **Borst**
Diepe borst met wat opgetrokken buiklijn.
- **Staart**
Aangezet in het verlengde van de ruglijn, breed aan het begin en loopt in een punt uit. In het verlengde van de ruglijn gedragen of licht gebogen.
- **Voorbenen**
Recht en parallel, ellebogen aangesloten.
- **Achterbenen**
Sterk en parallel van achter gezien goed gehoekt en gespierd.
- **Voeten**
Compact stevig naar voren wijzend, korte gebogen aangesloten tenen.
- **Vacht**
Kortharige ondervacht en weerbestendige bovenzacht liggen dicht tegen het lichaam, haren aan de onderkant van de staart zijn langer maar vormen geen franje.
- **Kleur**
Bovenkant nek, rug, schouders en bovenkant staart zwart. Hoofd, benen, dijnen, onderkant staart bruin. Wit op snuit, hals, buik, voeten en puntje van de staart. Wit is toegestaan in de nek doch niet in opvallend grote plekken.
- **Schofthoogte**
Reu 53 – 61 centimeter, teef 49 – 57 centimeter.

Er zijn nog meerdere Zweedse Brakken, een Finse en drie Noorse, hier volgt de beschrijving.

- **Zweden:**
Schillerstövare; Per Schiller wilde onderscheid en verfoeide wit, geheel bruin met zwart zadel reu 57, teef 53 centimeter.
Smålandstövare; kwam veel in de provincie Småland voor, zwart met bruine tan aftekening (Rottweiler) met aangeboren stompstaart of lange staart reu 50, teef 46 centimeter.
Gotland Stövare; variant van de Hamilton Stövare, geel bruin met witte aftekening reu 52, teef 48 centimeter.
- **Finland:**
Suomenajokoiria; in alle opzichten iets groter dan de Hamilton Stövare, driekleurig.
- **Noorwegen:**
Halden Stövare; vanuit de provincie Halden verspreidde brak wit met zwarte platen en tan aftekening op de kop reu en teef 50 – 60 centimeter.
Hygen Stövare; (F Hygen) geelrood met witte aftekening reu en teef 47 – 60 centimeter.
Dunket Stövare; (Wilhelm Dunker) zwart met rode aftekening of zeldzame harlekijnkleur (meute factor) reu en teef 48 – 55 centimeter.

Opmerkingen: Daar de meeste Stövars alleen door jagers gefokt en gehouden worden is het erg moeilijk om aan een pup van deze rassen te komen.

Lijst van fokkers

Alle informatie via de rascontactpersoon:
Nel Adema, Tel.: 0515 420205, Koningsspil 26, 8608 ZL SNEEK